

הדרת מלך

בראשות הרב אלון כהן שליט"א | רח' ויצמן 3 אזור

חיזוקים וחיידושים מקהילתנו המועטירה

הדלקת נרות: 17:03 יציאת השבת: 18:04 ר"ת: 18:40

גיליון 340

יתרו

תש"פ

תנוח בבקשה - מורנו הרב אלון כהן שליט"א

אשר אמר", משה רבינו קיבל את דברי חותנו, ולא רק אמר לו "אתה צודק, נחשוב על הדבר, נראה, נתכונן" אלא "ויעש כל אשר אמר", כאשר שמע את דברי הכוונתו של חותנו שהם נכונים שינה את אורחות חייו לבריאים יותר ורגועים יותר. רבינו החפץ חיים זצוק"ל היה נכנס מידי ערב לשיבתו הקדושה ומכריח את כל הבחורים ללכת לישון, וכאשר היו כאלה שרצו להמשיך ללמוד היה אומר כי מחר יש עוד יום שצריכים להתכונן אליו ולקום עם כוחות רעננים. יש לאנשים רבים סוג מסויים של יצר הרע, שמגיע פעמים במסווה של יצר טוב ודברים טובים, הספקים מעולים ושעות שינה מועטות, ואנשים לא שמים לב כמה צורת חיים דורסנית כזו מכלה בנפשם ובכוחות הגוף כל חלקה טובה. בימי הבחורות נוטים לזלזל במושגים אלו, אולם לאחר שאדם כבר נפגע לצערנו, כבר אין אפשרות להחזיר את הגלגל לאחור וחבל ועל כן, כל חכם עיניו בראשו, ולפעמים יש להתייעץ על כך עם אדם חכם כדי לדעת מתי לוותר על הספקים מסוימים, על מנת לחיות בצורה בריאה יותר, כאשר באופן כזה מרוויחים חיים ארוכים ובריאים יותר שבמהלכם ניתן יהיה להספיק בסוף את כל מה שרצו להספיק בצעירות. כמות גדולה של הספקים איננה בהכרח סימן להצלחה או לגאונות וכשרון כזה או אחר, אלא יתכן שלהיפך, פעמים שזהו מנגנון של השמדה עצמית שהורס כל חלקה טובה הן בכמות והן באיכות. **שמירת הגוף והנפש היא יסוד ראשון לכל רצון להצלחה בכל תחום בחיים, ומי שחי חיים בריאים ונכונים, אין מוצלח ומבורך, מספיקן ושאפתן גדול ממנו.**

שבת שלום ומבורך

כמה שצריך ולקום רעננים לעוד יום מלא, עמוס וגדוש. רוצים – זה נכון, שואפים – זה נפלא, אבל האם באמת ניתן לעמוד בכל כך הרבה הספקים ומטלות, לעשות אותם כראוי ובשלימות? הראשון שאיתר בעיה אנושית זאת מופיע על במת ההיסטוריה בפרשתנו ושמה ניקראת על שמו. יתרו חותן משה מתגיייר, זוכה להכנס אל עם הקודש ולהסתופף תחת כנפי השכינה. והנה ביום הראשון שבו הוא יהודי, רואה את חתנו, הראשון לציון כמוהו"ר משה רבינו עומד ושופט את העם ומודיע להם את חוקי האלקים ואת תורותיו. יתרו ניגש אל חתנו ושאל "מדוע אתה יושב לבדך וכל העם ניצב עליך מן בוקר עד ערב", איך יתכן שאתה לא עובד עם שעות קבלה ואין לך זמנים של מנוחה ואוכל מסודרים. "לא טוב הדבר אשר אתה עושה נבול תיבול גם אתה גם העם אשר עמך". דע לך משה יקירי, לאדם יש כוחות מוגבלים וחיוב הוא לנהל לעצמו סדר יום בריא וממצא. אדם שעובד ללא גבולות ואין לו תחנות עצירה בריאות במהלך היום מפסיד מכל הכיוונים, גם הוא עצמו נובל, נחלש ואולי אפילו נופל למשכב ולחולי, וגם התפוקה והתוצאות של פעולותיו נובלות ובלויות. נכון שאנחנו רוצים להספיק הרבה, אך בסיכום הסופי כשעובדים בלי גבולות ויורים לכל הכיוונים, ההפסד רב על הריחוק. זה נראה שמרויחים הרבה, מספיקים הרבה ומצליחים הרבה, אבל זה רק נראה, כי לגוף יש כח קיבול מסויים וכאשר לא עובדים עם כללים בריאים וברורים מפסידים מכל הכיוונים. בבתי המרקחות כיום כ- 50% מהמכירות, הם מכירות של תרופות ארעה, דבר המלמד לצערנו, על אורח חיים לא בריא ולא נכון בעליל. "וישמע משה לקול חותנו ויעש כל

שלום וברכה לראש משביר, לידידנו היקרים והחשובים אוהבי התורה, חכמיה ולומדיה הי"ו.

כל אדם יודע כי תמיד אפשר יותר. יותר תורה ויותר תפילה בכוונה, יותר עבודה ויותר שעות נוספות, יותר השקעה בזוגיות ושלוש בית ויותר השקעה בחינוך הילדים ובישיבה איתם על הכנת שיעורי בית.

אפשר גם יותר לדבר עם חברים, ידידים, לחזק את בני המשפחה הקרובים והרחוקים ולסייע להם כפי צרכם. אפשר גם לעזור בקהילה ובשכונה שבהם ואיתם אדם חי, להתנדב לפעולות חברתיות כאלה ואחרות ולהיות אחראי על גמחיים לתועלת הציבור. אפשר וניתן לעשות עוד הרבה דברים טובים ומועילים, אך לפני כן יש לעצור לרגע ולשאול (וגם אם זה לא כל כך נעים, חייבים לשאול אז נשאל), היכן ומתי מכניסים את כל הדברים הללו שאפשר ואפשר ואפשר. הלא בתוך עשרים וארבע שעות היממה יש רק עשרים וארבע שעות והיכן ניתן להכניס כל כך הרבה "אפשר"? ומה כוונתנו? אנו נמצאים בדור כל כך לחוץ וכל כך שאפתן, דור שהמושגים והכמויות שבו עולים מעל כל דמיון כאשר השמים הם הגבול. אם עד לפני 30-40 שנה הילדים היו לומדים פחות, ההורים עובדים פחות, ההוצאות וההספקים היו פחות, עוד אפשר היה במהלך היום להספיק חלק ניכר ממה שתיכננו להספיק, וגם אז לא הכל. אולם

בדורנו אנשים רוצים להספיק גם לקנות דירה גדולה, גם לשלם משכנתא ענקית ולסיים אותה תוך 15 שנה, גם להתפלל וגם ללמוד, גם לשבת עם כל אחד מהילדים וגם לשבת עם האשה, להתקלח ולאכול, שעות נוספות בעבודה ועוד ארוע או שתיים בערב, ועם כל זה להספיק לשון

חכמה במשפט אחד פעמים שחינוך הילדים בשתיקה גדול מכל דיבור...

נשות מלך	חופת מלכות	הדרת קודש	ילדים	חסדי המלך	בת מלך	בית הוראה	בית מלכות	כולל אברכים
	מכון להדרכת חתנים וכלות	מכון סת"ם ותשמישי קדושה	ירחון בנושא חינוך על טהרת הקודש	גמ"ח משפחות	מדרשייה לכנות		ייעוץ הדרכה והכוונה בנושא טהרת המשפחה	

בשבת קודש

השיעור המרכזי

בהלכה, מוסר, השקפה, פרשת שבוע

מפי מורנו הרה"ג **אלון כהן** שליט"א

בשעה 14:30 תפילת מנחה ולאחר מכן השיעור המרכזי
שיעור תהילים לילדים וילדות הצדיקים
בהפרדה מלאה בשעה 13:30 פרסים למשתתפים

בשורה משמחת לבנות התהילים

בשעה **13:00** נפגשות אנו למסיבת סיום של ספר התהילים, הבנות שסיימו יקבלו הפתעה...
(בת שתוכל להביא חטיף תבוא עליה הברכה)

הלכות מלאכת תופר בשבת

1. כל הצד חיה ועוף שבימינו ניצוד חייב מן התורה וכן הצד דגים חייב ובלבד שיצוד אותן למקום סגור שיכול לתופסם בריצה אחת אבל אם הכניסם לטרקלין גדול, כיון שעדיין אי אפשר לתופסם בריצה אחת פטור מן התורה אבל אסור לעשות כן מדברי סופרים, וכן אם הבריה דגים ונעקרו מן הים לבריכה של מים רחבת ידיים פטור אבל אסור מדרבנן.
2. ציפור שנכנסה לבית שהיה בו החלון פתוח ורוצים לסגור את החלון מפני הרוח או הקור וכיוצא"ב מותר לסגור את החלון.
3. חיות מחמד שברשותו מותר לצודן שכיון שרגילין לחזור למקומן הרי הן כנצודים ועומדים, ואם יצאו לחצר מותר לסגור את דלת החצר לבל יצאו לרשות הרבים.
4. מותר להעמיד מצודה בשבת לצוד בה עכברים וכן מותר להעמיד רעל במקום מסויים כדי לגרום להרעיל אותם ואין בזה איסור משום מוקצה.
5. נחשים ארסיים וכן כלב שוטה וכיוצא"ב באלו שיש בנשיכתם סכנה יש להורגם בשבת אפילו אינם רצים אחריו כלל, שמא ינשכו אדם מישראל וכל ספק נפשות דוחה את השבת. אבל אם יודע שאין סכנה בנשיכתן אם רודף אחריו מותר להורגו אפילו בכונה כשהוא מראה עצמו שהוא הולך לתומו כדי שיהיה קצת שינוי בהריגתו. וכן יכול לכפות עליו כלי.

מטעמים לשולחן שבת

והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך (יה,כב)

פירש רבינו האלשיך הקדוש זצ"ל, שיתרו חשב שהדיינים ישפטו בסכסוכים פעוטים, בדיני פרוטה, רק "הדבר הגדול" יביאו אליך, היינו התביעות הממוניות הגדולות יופנו אל משה רבינו. אבל משה רבינו העמידו על האמת, ש"דין פרוטה כדין מאה" אלא "את הדבר הקשה יביאו אל משה". ולפעמים הכרעה בסכום גדול היא קלה ופשוטה, ודווקא סיכסוך ממוני פעוט קשה להכרעה, ואותו יביאו לפני משה.

זכור את יום השבת לקודשו (כ,ח)

כתב הרב "שפתי כהן זצ"ל: "השבת", בה"א הידיעה, הכוונה היא לעולם הבא, יום שכולו שבת. ומי שטרם בערב שבת, כלומר בעולם הזה שנמשל לימות החול, יאכל בשבת, יתענג על ה' לעתיד לבוא.

לא תחמוד (כ,יד)

רבינו בחיי זצ"ל הביא דברי המדרש: "כל מי שחומד מה שאינו ראוי לו, מה שחומד אין נותנים לו, ומה שבידו נוטלים ממנו". וכתב: אבל מצינו חמדה מותרת, והיא חמדת התורה והמצוות, וכמו שאמרו חז"ל "קנאות סופרים תרבה חכמה". והחמדה והקנאה הזאת היא מותרת, ויש לאדם שכר עליה.

תמרכז את מחשבתך

סיפור קצר...

אחד מחסידיו של הצדיק רבי יחזקאל מקוזמיר זצ"ל היה סוחר. באחד הימים ביקש החסיד לשבות במחיצתו של רבו. דרכו של הרבי מקוזמיר הייתה שלא להעניק ברכת פרידה במוצאי שבת קודש לאלה הבאים אליו, אלא רק ביום ראשון. חשב החסיד: "אם אמתין לברכת הפרידה של הרבי עד יום ראשון בבוקר - אפסיד את היריד, ותתקפח פרנסתי". לכן תכנן החסיד לנסוע מיד עם צאת השבת, מבלי לחכות לברכת הפרידה מהרבי. כשניכנס החסיד בבוקר יום שישי בפעם הראשונה לקבלת "שלום" מהרבי, אמר לו הרבי: "בואך לשלום - וסע לשלום. שוב לביתך, כי לא תוכל להיות אצלי בשבת!" הבין החסיד שרבו ראה ברוח קודשו שהוא מתכוון לנסוע בלי ברכת פרידה, ולכן הקפיד על כך והעניק לו ברכת שלום ופרידה כאחד. מיהר החסיד ואמר: "רבי, מוותר אני על היריד, ואבוא לקבל ברכת פרידה!" "אם כך, תוכל להישאר לשבת" התרצה הרבי. והוסיף: "וכי סבור אתה שהקפדתי על שחשבת לשוב לביתך בלי לקבל ברכת פרידה? טעות בידך! לא על כך הקפדתי... שמע ידי, לאחר מתן תורה, אמר הקב"ה למשה: 'עלה אלי הקרה וְהִנֵּה שָׁם...' (שמות כד, יב) - 'וְהִנֵּה שָׁם' נראות מיותרות - אלא שידועים דברי הבעל שם טוב שהמקום בו נמצאת מחשבתו של האדם - שם הוא. ואם בא אדם אל רבו, וראשו ביריד - הרי הוא ביריד, ואינו אצל רבו. לכן אמר הקב"ה למשה: 'לא די בכך שתעלה אליי ההרה, אלא עליך גם להיות שם!' אף אתה, ראיתי שראשך ביריד, לכן נתתי לך ברכת פרידה. אבל כשהתנתקת מהיריד - קיבלתי אותך ברצון!" אחד הדברים שגורמים לאדם כישלון הוא "תפסת מרובה - לא תפסת" - לעיתים אנו רוצים להשיג דברים רבים ברגע, ומאבדים אפילו את מה שהיה לנו. כדי להצליח צריכים להיות ממוקדים בדבר אחד, שהמחשבה לא "תפוזל" למקומות אחרים, להיות מכוונים מטרה, ולאחר מכן לעבור לדבר הבא. אמר שלמה המלך: "בְּקָל דְּרָקִיעַ דְּעָהוּ" (משלי ג, ו) מסביר הרב קוק שאדם צריך לקיים מצווה פלונית בשלמות לא "לפזול" באותה עת לעבר מצווה אחרת או חסד. צריך הוא לרכז את כל חלקי אישיותו דווקא באותה עבודה שבה הוא עסוק באותו רגע. אדם נמצא היכן שנמצאות מחשבותיו. אם רוצים אנו ליהנות מהמקום בו אנו נמצאים, לקיים מצווה בשלמות, להיות אוזן קשבת לאחר, צריכים אנו למקד את מחשבתנו באותו הדבר בו אנו עוסקים, להסיט את כל המפריעים, ובכך ליהנות לא רק מהמקום בו אנו נמצאים אלא אף מהמחשבות...

הטיפ היומי

מפי מורנו הרב שליט"א

בוואצ' 050-2880202

צריך לשמור את המספר בזיכרון ולבקש להצטרף

זמן איכות של

אבא ובן
אבות ובנים

אי"ה מוצ"ש מהשעה 19:00 עד 19:45

פרסים והפתעות לכל משתתף, מי שלא מגיע מפסיד...

העלון מוקדש לרפואתו של מורנו הרה"ג חיים בן שרה שליט"א